

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر انزوای شغلی بر قصد ترک خدمت کارکنان با نقش میانجی خودکارآمدی، فرسودگی شغلی و رضایت شغلی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی تحولات نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری (سال: ۱۳۹۸)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۱۸

نویسندگان:

حسن فراتی - استادیار، گروه مدیریت، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

علیرضا طهرانی کیان - دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مطالعه بررسی تاثیر انزوای شغلی بر قصد ترک خدمت کارکنان با نقش میانجی خودکارآمدی، فرسودگی شغلی و رضایت شغلی می باشد. پژوهش حاضر از نظر هدف کاربردی و از حیث جمع آوری داده ها پژوهشی توصیفی- پیمایشی است. برای تجزیه و تحلیل از روش مدل یابی معادلات ساختاری استفاده شده است. جامعه آماری این پژوهش کارکنان بانک تجارت شعب شمال تهران هستند. روش نمونه گیری در دسترس است که با توجه به نامعلوم بودن جامعه آماری، حجم نمونه با سطح اطمینان ۰/۹۵، بر اساس فرمول کوکران تعداد ۳۸۴ نفر مشخص شده است. با توجه به پیمایشی بودن پژوهش برای جمع آوری داده از ابزار پرسشنامه استاندارد استفاده شده است. نتایج این مطالعه نشان داد که انزوای شغلی بر خودکارآمدی، رضایت شغلی تاثیر منفی معنادار دارد و بر فرسودگی شغلی تاثیر معنادار مثبت داشت اما تاثیر مستقیم آن بر روی قصد ترک خدمت معنادار نبود. همچنین یافته ها نشان داد که خودکارآمدی بر رضایت شغلی تاثیر مثبت معنادار دارد و بر قصد ترک خدمت تاثیر معنادار منفی داشت. اما تاثیر مستقیم آن بر روی فرسودگی شغلی معنادار نبود. همچنین یافته ها نشان داد که هر سه متغیر رضایت شغلی، خودکارآمدی و فرسودگی شغلی نقش میانجی معنادار بر رابطه بین انزوای شغلی بر قصد ترک خدمت دارند. در راستای نتایج فرضیات این مطالعه می توان بیان نمود که کارکنانی که سطح انزوای پایینی دارند، تمایل کمتری به فرسودگی شغلی دارند که به نوبه خود باعث افزایش احتمال کارایی آنها در کار می شود.

کلمات کلیدی:

انزوای شغلی، قصد ترک خدمت کارکنان، خودکارآمدی، فرسودگی شغلی، رضایت شغلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/۹۴۹۱۶۱>